

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2071

гр. София, 26.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в закрито заседание на 26.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

като разгледа дело номер **10057** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

като разгледа дело номер 10057 по описа за 2023 година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Постъпило е искане от пълномощник на жалбоподателя за изменение на решение № 150 от 05.01.2024г., постановено по адм. дело № 10057/2023г. в частта за разноските, чрез присъждане на допълнително 20 % върху адвокатското възнаграждение (размерът на дължимия ДДС).

Искането е направено в срока за обжалване на постановеното решение. То е съобщено на ответника с указание за представяне на отговор в едноседмичен срок.

Ответникът по делото посочва, че искането е неоснователно, тъй като ДДС е недължим и § 2а от ДР на НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения противоречи на чл. 78, първа алинея, буква „а“ от Директива 2006/112/ЕО.

Съдът намира, че молбата е подадена в срок и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

С решение № 150 от 05.01.2024г., постановено по адм. дело № 10057/2023г. съдът е осъдил ТД на НАП – С. да плати на адв. И.-А. Н. – САК сумата в размер на 1000лв., представляваща адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА, като размерът е определен на основание чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Съгласно чл. 38, ал.1, т.2 от ЗА адвокатът може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на материално затруднени лица, като алинея 2 на същия текст предвижда, че ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал.2 и осъжда другата страна да го заплати.

Нормата на чл.8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения регламентира, че за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лв.

Разпоредбата на § 2а от ДР на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения предвижда, че за регистрираните по ЗДДС адвокати ДДС се начислява върху възнагражденията по наредбата и се счита неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение. Следователно, размерите на минималните възнаграждения по наредбата, при регистриран по ЗДДС адвокат, се явяват данъчна основа, върху която се дължи ДДС при осъществена услуга по наредбата, в случая - процесуално представителство пред съд, поради което крайният размер на дължимото на адвоката възнаграждение включва ДДС. Разпоредбата не въвежда правило, че данъчната основа включва ДДС, поради което същата не противоречи на постановките на Директива № 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на ДДС. Ирелевантно в случая е, че възнаграждението се дължи не от представляваната страна, а от насрещната страна, с оглед нормата на чл. 26, ал. 2 ЗДДС и изхода на спора, като доставката попада в кръга на облагаемите с ДДС доставки по чл. 2, т. 1 ЗДДС, при безспорност на факта, че предоставилият услугата адвокат се явява данъчно задължено лице по ЗДДС.

По изложените съображения и на основание чл.248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ решение № 150 от 05.01.2024г., постановено по адм. дело № 10057/2023г., в частта за разноските, както следва:

ОСЪЖДА ТД на НАП – С. да плати на адв. И.-А. Н. – САК сумата в размер на 1200лв., представляваща адвокатско възнаграждение.

Определението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: